

Violeta Jurković

Strategije za učenje besedišča v kontekstu angleškega jezika stroke

Obnova

Tudi v visokem šolstvu se pri pouku tujega jezika stroke učitelji v prvem letniku srečujemo s študenti, ki so v osnovnošolskem in srednješolskem izobraževanju dosegli visoko raven sporazumevalne zmožnosti v tujem jeziku in so tako pripravljeni na izzive, ki jih nudi jezik stroke, in pa s študenti, ki kljub številnim možnostim za usvajanje jezika ne dosegajo ravni znanja, ki bi jim omogočala uspešno učenje jezika (stroke) na visokošolski stopnji izobraževanja.

Članek se osredotoča na enega izmed dejavnikov, ki predstavljajo možen razlog za nastale razlike v znanju in pa hkrati orodje, s katerim opremiti naše študente, da bi pomanjkljivosti v znanju nadoknadili oziroma se jezika uspešno učili dalje. Besedilo tako govori o strategijah učenja splošno in se po uvodu, kjer avtorica predstavi razloge za raziskavo strategij učenja in povezanih spremenljivk (motivacija, učni stili, raven predhodnega znanja) v sklopu doktorskega študija, osredotoči na strategije za učenje besedišča.

Teoretični uvod ponudi definicijo strategij učenja in strategij za učenje besedišča, nato kritičen pogled na obstoječe klasifikacije strategij za učenje besedišča ter predstavi rezultate tujih raziskav, ki so pomembni za razumevanje članka. Ti govorijo o najpogosteje uporabljenih strategijah za učenje besedišča, o predpogojih za učinkovito rabo teh strategij, o razvoju strategij za učenje besedišča v skladu z razvojem jezikovne zmožnosti ter o razlikah pri rabi in ustreznosti poučevanja strategij za učenje besedišča glede na jezikovno raven učencev.

V praktičnem delu članka avtorica predstavi model eksplicitnega uvajanja strategij učenja in strategij za učenje besedišča v redni študijski proces pri pouku tujega jezika stroke. Model temelji na predpostavkah, da so strategije učenja učljive in da mora biti uvajanje strategij eksplicitno (da so torej študentje seznanjeni s spremembo in da o njej razmišljajo). Na osnovi teoretičnega modela za uvajanje strategij učenja, ki temelji na spoznanjih O'Malleya in Chamotove (1994) ter klasifikacijah strategij učenja Oxfordove (1990) in strategij za učenje besedišča (Schmitt, 1997), članek predstavi še vzorčno enoto za obravnavo izbrane strategije za učenje besedišča – uganjevanja pomena besed iz sobesedila s pomočjo jezikovnih in nejezikovnih ključev. V zaključku članka lahko najdemo še nekaj misli o možnih dopolnitvah oziroma spremembah v pedagoškem procesu, ki izhajajo iz obravnavane teme.